

Arrest

nr. 298 022 van 30 november 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VELLE
Drabstraat 18
2800 MECHELEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Burundese nationaliteit te zijn en te handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X, op 20 februari 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 18 januari 2023 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VELLE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 14 november 2022 een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische overheden, samen met haar minderjarige zoon.

1.2. Een vergelijkend vingerafdrukkenonderzoek wees uit dat verzoekster op 31 oktober 2022 reeds een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Kroatische overheden.

1.3. Op 5 december 2022 richtten de Belgische overheden een verzoek tot terugname van verzoekster en haar minderjarige zoon aan de Kroatische overheden op grond van de verordening nr. 604/2013 van

het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Dublin III-verordening).

1.4. Op 19 december 2022 stemden de Kroatische overheden in met dit verzoek, op grond van artikel 20, lid 5 van deze Dublin III-verordening.

1.5. Verweerder treft op 18 januari 2023 ten aanzien van verzoekster en haar minderjarige zoon een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater). Deze bijlage is de bestreden akte. Huidige zaak werd samen met de in punt 1.6. bedoelde zaak opgeroepen.

1.6. Op 31 mei 2023 treft verweerder ten aanzien van verzoekster een beslissing tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer. Deze zaak is gekend onder rolnummer 298 862. Bij arrest van 30 november 2023 met nr. 298 021 wordt deze beslissing vernietigd.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Artikel 29, lid 2 van de Dublin III-verordening, waarop de bestreden beslissing steunt, luidt als volgt:

“Indien de overdracht niet plaatsvindt binnen de gestelde termijn van zes maanden, komt de verplichting voor de verantwoordelijke lidstaat om de betrokkene over te nemen of terug te nemen, te vervallen, en gaat de verantwoordelijkheid over op de verzoekende lidstaat. Indien de overdracht wegens gevangenzetting van de betrokkene niet kon worden uitgevoerd, kan deze termijn tot maximaal één jaar worden verlengd of tot maximaal 18 maanden indien de betrokkene onderduikt.”

Vermits de in punt 1.6. bedoelde beslissing werd vernietigd, kan alleen maar worden vastgesteld dat België de verantwoordelijke lidstaat is geworden. De termijn om verzoekster over te dragen aan de Kroatische overheden is immers verstreken op 20 juni 2023.

Deze vaststelling houdt in dat het belang bij het beroep verloren is gegaan, aangezien het er finaal op is gericht te doen vaststellen dat niet Kroatië maar wel België de verantwoordelijke lidstaat is.

Partijen zijn het eens met die vaststelling vermits in het proces-verbaal van de terechtzitting werd opgenomen: *“[...] in geval de verlengingsbeslissing vernietigd wordt, is er geen belang meer bij het beroep tegen de bijlage 26quater gezien de termijn van 6 maanden intussen verstreken is. Beide partijen zijn het hiermee eens.”*

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak te worden gedaan over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend drieëntwintig door:

M. EKKA,

kamervoorzitter

T. LEYSEN

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA